

De bediening tot genezing in de rooms-katholieke traditie

pater Leo van der Klaauw

Verslag van de lezing van pater Leo van der Klaauw over De bediening tot genezing, tijdens de 2e dialoogdag tussen rooms-katholieken en vertegenwoordigers van de Broederschap van Pinkstergemeenten, 2 maart 2000 te Amersfoort.

Op een flapover schrijft hij een aantal steekwoorden als uitgangspunt.

1) Een teken

In het evangelie worden veel genezingen vermeld. Ze zijn een teken van het Messiaanse heil, dat gekomen is (vooral Johannes noemt de wonderen 'tekens'). Het echte heil is de verlossing door Jezus van zonde en dood. Aan een lamme worden eerst zijn zonden vergeven, daarna volgt genezing als bevestiging. Niet iedereen wordt genezen. Lazarus moest eerst sterven. Paulus moet de 'prikkel in het vlees' blijven verdragen.

2) Een gave (charisma) van genezing

Deze gave krijgt niet iedereen. Er zijn diverse heiligen bekend, die deze gave hadden. Hun hulp werd ingeroepen tijdens hun aardse leven en daarna. Soms is men 'gespecialiseerd' in een bepaalde ziekte. Zo wordt op 3 februari de Blasiuszegen gegeven tegen keelziekte. (Blasius was een Armeense bisschop-martelaar). Ook worden om die reden relikwieën vereerd en aangeraakt (verleden jaar ging in ons land het lichaam rond van de H. Theresia). En men bezoekt bedevaartplaatsen van heiligen.

3) De ziekenzalving naar Jacobus 5

In de eerste eeuwen is de toepassing heel gevarieerd en niet altijd even duidelijk. Vanaf de 9de eeuw wordt het beperkt tot het 'heilig Oliesel' als sacrament van de stervenden. De nadruk kwam dan op zondevergeving, een soort verlengstuk van de biecht, vooral als de zieke niet meer kon biechten of niet volledig was geweest in zijn belijdenis. Naast de zalving ontstonden formules voor ziekenzegen. Het Tweede Vaticaans Concilie herstelde deze zalving als sacrament voor alle ernstig zieken, waarbij allereerst gebeden wordt voor genezing. Volgens de regels is deze ziekenzalving alleen een geldig sacrament als ze wordt toegediend door een priester.

4) Sacramentalen

Naast de zeven sacramenten kennen wij veel andere rituele gebruiken, die 'sacramentale' worden genoemd. Een voorbeeld zijn bepaalde gebruiken in Lourdes na de Maria-verschijningen in 1858 (katholieken zijn vrij om dit te geloven). Men kan gebaad worden in water uit de bron, die op aanwijzing van Maria ontstond. Daarbij wordt ook gebeden. Er is een processie met aanroepingen zoals "Heer, maak dat ik zie". Daarbij worden de zieken gezegend met de 'monstrans', waarin een geconsacreerde Hostie zichtbaar is. Sinds het laatste concilie worden ook veel zieken gezalfd. Opvallende genezingen worden streng medisch onderzocht door niet alleen katholieke dokters. Soms, minder dan eens per jaar, wordt een genezing bestempeld als 'medisch onverklaarbaar'.

5) Bidden voor zieken

Vaak wordt gebed beloofd voor een zieke. Dat gebeurt meestal niet ter plaatse. De zieke verwacht dan, dat men thuis voor hem/haar zal bidden, b.v. de rozenkrans (50 maal een 'Wees gegroet', te vergelijken met een tongengebied).

6) Katholieke Charismatische Vernieuwing

Enkele personen zijn bekend wegens hun bijzonder charisma. Pater Emiliano Tardiff (in 1999 overleden) sprak dikwijls op het eind van een viering woorden van kennis uit, b.v.: *Er is hier iemand, die al 5 jaar last van zijn maag heeft, vooral in de zomer. Hij heeft daar nu een warm gevoel en dat is een teken dat de Heer hem geneest.* Vaak wordt dit door de feiten bevestigd. De gewezen pater dominicaan (nu gehuwd) Francis MacNutt legt vooral nadruk op het langdurig en herhaald gebed, waarbij een langzaam

voortgaande genezing intreedt. Er wordt veel belang gehecht aan de aanwezigheid van een biddende gemeenschap.

7) Talita koemi

Dit is de naam van genezingsweekends belegd door de Katholieke Charismatische Vernieuwing. Daarbij wordt veel nadruk gelegd op genezing van herinneringen in de vroegere levensfasen (vóór de geboorte en daarna), vergeving schenken en vergeving ontvangen. De resultaten zijn elk weekend opvallend. Soms ook lichamelijk. Zie ook de brochure "Met mensen bidden om genezing" van Karel Pouwels en Kees Slijkerman (= 0105 op www.stucom.nl; Uitg. Stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde, Helmond 1998; in drukwerk te bestellen via info@kcv-net.nl).

8) CWN (Charismatische Werkgemeenschap Nederland)

Twee maal per jaar is er een oecumenische conventie, waarbij ook gebeden wordt voor genezing. De pastorale werkgroep 'In Christus heel' ontvangt met gebedsparen personen die daarom vragen. Prof. Parmentier leidde een studiegroep 'Lichamelijke genezing'. In zijn boek 'Heil maakt heel' (Meinema 1997) verdedigt hij het zgn. 'Hagedisprincipe': in ons lichaam is een genezende en herstellende kracht aanwezig, die a.h.w. door het gebed geactiveerd wordt. Interessant zijn de artikels van Jan de Jong in de jaargangen 1998 en 1999 van het Bulletin voor Charismatische Theologie. Hij zoekt daarin naar de wetenschappelijke mogelijkheden van genezing door handoplegging e.d. vanuit de psychologie en de parapsychologie.

9) Healing of the family tree

Soms is er een oorzaak van ziekte in het voorgeslacht, niet louter medisch gezien. Nellie Ruiter, katholiek, gaf daarbij als illustratie een getuigenis vanuit de praktijk. Zij wijst er op dat genezing in een liefdevolle omgeving ook mogelijk is. Tijdens een retraite wordt er voor mensen gebeden. Ze heeft veel genezingen zien gebeuren.

Pater drs. L.J.R. van der Klaauw a.a.

Op deze 2e dag van dialoog tussen pinkstergelovigen en rooms-katholieken gaf Klaas van Balen namens de Broederschap van Pinkstergemeenten een inleiding, getiteld 'Goddelijke genezing en lijden in de Gemeente van Christus' (zie 0040 op www.stucom.nl)

Voor een overzicht van deze dialoog: zie onder meer 0286 en 0276 op www.stucom.nl/dialoog.

Meer over de bediening tot genezing: rubriek genezing op www.stucom.nl

Dit is document 0031 op www.stucom.nl